

רע"פ 900/20 - דורון חדד נגד עיריית רמת גן

בבית המשפט העליון

רע"פ 900/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: דורון חדד

נגד

המשיבה: עיריית רמת גן

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק עפמ"ק 20449-12-19 מיום 6.1.2020 שניתן על ידי כב' השופט אברהם הימן

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' הימן) בעפמ"ק 20449-12-19 מיום 6.1.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים ברמת-גן (כב' השופט מ' בן-חיים) בתיק 60901-09-19.

רקע והליכים קודמים

1. בקשת רשות הערעור מופנית כנגד חיובו של המבקש בהוצאות משפט על ידי הערכאות קמא. ביום 22.10.2019 דחה בית המשפט לעניינים מקומיים את בקשתו של המבקש לקבלת אורכה להישפט, על רקע הודעת קנס שקיבל בגין דוח חנייה שנרשם לו על כך שחנה במעבר חצייה. הבקשה נדחתה בהחלטת "פתקית" לפיה הבקשה לא נתמכה בתצהיר והוגשה בשיהוי ניכר. המבקש שב ופנה לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, וביום 11.11.2019

נדחתה בקשתו בהחלטת "פתקית" נוספת לפיה אין בסיס דיוני או ענייני לבקשה. בנוסף נקבע, כי המבקש ישלם למשיבה 1, הוצאות בסך 250 ש"ח.

המבקש ערער על החלטה זו לבית המשפט המחוזי. בית המשפט סמך ידיו על החלטת בית משפט השלום תוך שהדגיש את המשאבים השיפוטיים הרבים שהושקעו בגין דוח חניה, זאת מבלי שלמבקש היתה טענה של ממש משלא חלק על כך שביצע את העבירה המיוחסת לו. על כן, חייב את המבקש בהוצאות משפט בסך 750 ש"ח.

נימוקי הבקשה

2. המבקש סבור כי יש לקבל בקשתו ולבטל את הוצאות המשפט שהוטלו כנגדו משמימש את זכות הגישה לערכאות בתום לב כאשר לשיטתו, על פי סעיף 230ט לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ), בית המשפט רשאי לחייב בהוצאות משפט רק מי שניהל את הליכי המשפט בחוסר תום לב.

דיון והכרעה

3. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 817/20 ברגמן נ' עיריית תל אביב(18.3.2020), (להלן: עניין ברגמן)). בענייננו, הבקשה ממוקדת בעניינו הפרטי של המבקש, ולא עומדת באחת מהעילות המנויות המצדיקות התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

יתרה מכך, אין כל בסיס לטענתו של המבקש באשר לחיובו בהוצאות המשפט. סעיף 230ט לחסד"פ אינו ממין העניין וחל ביחס לעבירות קנס מיוחדות, והעבירה בגינה נרשם למבקש דוח כלל אינה נמנית על עבירות אלו. בעניין ברגמן נדרשתי לסוגית סמכותו של בית המשפט להטיל הוצאות משפט, ואיני מוצא כל פגם בפסיקתן של הערכאות קמא.

4. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ג באדר התש"פ (19.3.2020).

ש ו פ ט